

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Туренка Іллі Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини третьої статті 43, частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“, пунктів 3, 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України

К и ї в
11 лютого 2026 року
№ 29-1(I)/2026

Справа № 3-16/2026(38/26)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуючого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Туренка Іллі Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини третьої статті 43, частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами, пунктів 3, 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Туренко І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність третьому реченню частини другої статті 3, частині першій статті 8, окремому положенню частини п'ятої статті 17, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, окремому положенню частини першої статті 46, частині першій статті 55, окремому положенню пункту 6 частини першої статті 92, частині першій статті 129¹ Конституції України (конституційність) окремі положення частини третьої статті 43, частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон), на відповідність частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, окремому положенню пункту 8 частини другої статті 129, частині п'ятій статті 131² Конституції України (конституційність) пункти 3, 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Автор клопотання стверджує, що оспорювані положення Закону «не містять чіткої дефініції поняття „щомісячні додаткові види грошового забезпечення“», а „правозастосування <...> призводить до їх різного тлумачення судом та сторонами у відповідних справах“.

Водночас Туренко І.В. вважає, що невідповідність оспорюваних положень Кодексу частині п'ятій статті 131² Конституції України „призводить до порушення <...> права на касаційне оскарження у визначених законом випадках судових рішень щодо рішень та дій посадових осіб в питаннях соціального забезпечення військовослужбовців, оскільки залишає державі в особі її судової гілки влади необмежені дискреційні повноваження із застосування до справ зазначеного предметного складу норм пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу“, якими передбачені обмеження на касаційне оскарження, а „також до порушення <...> принципу рівності громадян перед законом та судом“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Аналіз матеріалів конституційної скарги свідчить, що Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду в ухвалі від 26 листопада 2026 року, яку автор клопотання визначив як одне з остаточних судових рішень в його справі, не застосовував пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження в цій частині згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2.2. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація Туренка І.В. щодо невідповідності Конституції України окремих положень частини третьої статті 43, частини четвертої статті 63 Закону, пункту 10 частини шостої статті 12 Кодексу зводиться до незгоди з судовими рішеннями у його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Туренка Іллі Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; окремих положень частини третьої статті 43, частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами, пункту 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України

на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**